

POKROK ZAPADU.

Weekly Edition.

Published by Pokrok Západu Printing Co.,
1211 11th St., Omaha, Neb.
Subscription \$2.50 per year.

Tiskárna: 1211 11th 1314 ulice
Telefon 6. 1008.

Vychází každou středu.

Vydává: Tiskárské Družstvo.

Rieditel redaktor: JAN ROŠICKÝ

PŘEDPLATNĚ

Pro Spojené Státy a Kanadu obnáší \$2.50 na rok. Spolu s Kuličkovou Americkou \$2.00. Každý odesílá předplatitel v době přemístění a opakovaně ku přemístění.

DO ČASU

předplatitel se na rok \$2.00. Spolu s Kuličkovou Americkou \$1.00.

ZAHLEDY PENĚZ

Jako nejbezpečnější, když se koupí na počtu sedm na expozici Money Order a 125 název se má. Tak v registrovaném dopise, aneb po bankovní bankovní je záležitost. Měněť se může záležitost na počtu sedm, za kterou, v jaké záležitosti, dokoly a dokoly peníze občasné občas. Na místě drobných příjmů, též 1. a 2. měnové koliky. Všechny záležitosti jsou analyzovány pod jednodušou stránkou, pouze takto: Pokrok Západu, Omaha, Neb. Více není na adrese určena.

OHLEDY

Drobné a různé ohledy, které jsou pouze na když peníze k objektivně přiléhají. Za drobné ohledy obyčejně velkou, nepokojící peníze, říkají 25 centů za třicet. Za různé ohledy, blahopřání, smrti a jiné, říkají \$1.00 za tři peníze za každé vyznění. Nečeť každý proti příloži objektivně tolik peněz, jak velkou ohledku mají si přelze. Ceny ohledů na dně, dně oznamí se osobně na požádání. Adresujte jednoduše: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Adresujte jednoduše:

POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Omaha, dne 15. led. 1896.

V SYRACUSE, v NEW YORKU STÁL teploměr před týdnem na 32 pod nulou, kdežto my v Omaze jsme chodili v letních kabátech.

PRESIDENT CLEVELAND NEMÁ SOBĚ rovného u vydávání úpisů. Žádný president před ním v době míru ne vydal tolik úpisů co on.

NÁŠ KONGRES BUDE ASI OTÁLETI s uznáním Kuby za moc válčící až si Kuba svobodu vydobude a nebude uznán toho máti zapotřebí.

V NEDĚLI TOMU BYLO OSM ROKŮ, co v Nebrazece pronoval ten veliký blizzard, jehož nebylo pamětníka před tím a v němž několik osob zahynulo.

NÁŠ MĚSTSKÁ SPRÁVA BUDE NEPOchybně čekati až zpronevěření městského pokladníka dosáhne půl milionu, nežli proti němu soudně zakročí.

PRIHLÉDNEME LI BLÍŽE K RODOKmenům panovníckých rodin evrop-ských, seznáme, že vždy bude to "rodinná vojna", necht' si již kterékoliv velmoci mezi sebou se utkají.

JAK SE PODOBÁ, MĚŘÍ DEBS VĚJen svým vlastním měřítkem. Kvůli, že prý dobrý čas zanikly navždy a všeckrát se nevrátí. U něho samého ovšem může to platit plnou měrou.

KDYBY KAŽDÝ POPULISTICKÝ ČASOpis řídil své vlastní finance tak dobře, jak předstírá rozuměti financím národním, pak by se staly ze všech populistickejch žurnalistů v brzku milionáři a nadutí kapitalisté.

SEKRETÁŘ POKLADNY VYDAL PROvolán vybízející ke kupování vládních úpisů. Jen jestli bylo to provolání dosti hlasitým, aby proniklo do všech punčoch, v kterých ukrývá se prožluklý ten žlutý kov.

NYNÍ PŘÍSEL I GOVERNÉR KANSASKÝ Morrill k poznání, že prý prohibice pití nezamezuje. Nepověděl tím ovšem nic nového, neboť to mohl dávno poznati každý, kdo jen trochu má zrak otevřený.

TVRDÍ SE NYNÍ ŽE KONEČNĚ PODAtilo se zříditi loď, s kterou se s úplnou bezpečností může jezdit pod vodou a kterou dokonale lze ovládati. Jest to vynález francouzský, M. Goubeta, který první loď podobnou sestavil v květnu 1889 a od té doby jí zdokonaloval, až prý nyní dospěl tak daleko, že bude lze loď použiti prakticky, ovšem hlavně při válkách.

NU, TAK TRDÍ BUDEME MÍT ASPOJ jednoho spravedlivého soudce na světě. Obyčejně předstírají soudcové jednati a souditi dle zákona, však kollega Hospodský slibuje jednati podle svého nejlepšího vědomí, své domi a spravedlivě.

SE ZÁLEŽITOSTÍ TRANSVAALSKOUpřesňuje to teď jako s tou revolucí na Kubě. Jeden den ohlašují správy, že už, už, jsou si Angličtí s Němci v vlasech a druhý den opět že se vše vyřídí v pokoji a míru. Inu, časopisy potřebují látku ku psaní.

V ROCE 1895 BYLO ÚPRAKŮ VE Spojených Státech 13,013. Díchy firem těchto obnášely \$158,000,000 a majetek \$22,000,000. V roce 1894 bylo 13,721 úpraků, díchy \$149,000,000 a jménem \$79,000,000. A pak nám malovaly demokratické časopisy že se šasy lepší.

VÝVOZ Z NĚMECKA DO SPOJENÝCH Států za minulý čtvrtletí vykazoval vzrůst o 50 až 100 procent, ale vývoz z Ameriky do Německa klesl, neboť vzdor tomu že demokratické clo otevřelo Němcům trhy Ameriky, oni své trhy nám uzavírají. To jsou výsledky demokratické politiky.

PŘÍTEL LIDU POZASTAVUJE SE NADtím, že došel se v Pokroku Západu teprvé nyní odporučiti zakládání poštovních bank. Tak jako bychom za to mohli my, že přítel jest Rip Van Winkle, a nepovímanul si toho, co my od mnoha let odporučovali, aneb jako by měl patent na to, co jiní za něho vymyslíli.

JEDEN Z PÁNŮ KONGRESNÍKŮ PŘED-povídá, že prý celni předloha, sněmovnou přijata, v senátu poražena bude dodatkem o svobodném a neomezeném ražení stříbra. To již mohl také dodat, že i kdyby senátem prošla, přeč téměř osudu neujde, nebo vetování její presidentem jest téměř jisto.

V PARIŽI BYL ZATČEN OPĚT JEDEN žurnalista po vydráždění peněz a sice žurnalista dosti věhlasný, kterýž po dlouhou dobu byl zpravodajem amerického asociovaného tisku. Jest to Jacques St. Cere od Figara, jehož pravé jméno ale jest Rosenthal. Nikde snad nezneužívají žurnalisté svého zodpovědného postavení tak jako v Paříži.

KDYŽ PŘED 35TI LETY UJALI SE vlády republikáné, obnášela cena veškerého majetku ve Spoj. Státech 16 bilionů. Během třiceti roků, totiž do roku 1890, vzrostla na 65 bilionů. Kdybychom pokračovali tak jako pokračujem za nynější správy demokratické, nepoohybň že při sklunku tohoto desetiletí, klesli bychom asi tam, kde jsme byli před 35ti roky.

PRESIDENT CLEVELAND JEST VELIKý muž. Toho důkazem jest již to, že rozmnožení národního dluhu o sto milionů najednou bylo mu příliš málo a chtěl najednou vypsatí prodeje dvě stě milionů. Inu ovšem, kdo může svým přátelům bankéřům dát vydělat najednou osm neb deset milionů, tomu jest sto milionů babkou.

JAK SE NYNÍ PODOBÁ, STŘÍBRNĚTÍ krenkové v senátu ztřetili rozum úplně. VÍ dosti dobře, že žádný jejich stříbrašský nesmysl nedojde schválení sněmovny a kdyby i nějakým úskokem se jim podařilo jej tam prosaditi, že nedojde schválení presidenta. A přece mají čas a rozrušují veškeré naše finanční poměry bláhovým svým úsilím.

KDYŽ SE NEPODAŘILO PRESIDENTU Clevelandovi způsobit rumrejš a Angličkem v záležitosti Venezuely, jelikož Anglicko má někde jinde co dělat, chce způsobit zápletku s Tureckem. To jsou zas vinní ti prožluklí republikáné. Kdyby nebyli před pěti a šesti roky dali počátek ku dokonalému válečnému loďstvu, neměl by president Cleveland tolik kuráže jako má.

PULITZER, VYDAVATEL NEW YOR-ského časopisu World, který před patnácti lety byl neznámým a nevě-maným psákem, nabídnal se odkoupiti za \$1,000,000 vládních úpisů. Tohoto příkladu měli by následovat všichni vlastenečtí žurnalisté, každý podle své možnosti. My tím: upi sojem \$600,000,001. Tím myslím, že jsme Pulitzera přetranfli.

MY MÁME V NEBRASCE PŘEČ HON-nějí soudce našli maji v Oregonu. Tam měla Northern Pacific dráha tři receivery z nichž každý bral asi \$25,000 ročně a soudí Gilbert dva z nich propustil a uznal, že jednoho je dost. Union Pacific dráha má pět receiverů z nichž každý má asi \$15,000 ročně a našeho soudce ani nenapadne, aby je chtěl za jejich nic nedělat v příjmech skrácovat.

S VELKÝMI FANÁŠSKYMI OHLEDUJES se slavně, že výstavu v Atlanta v Georgii navštívilo 817,028 osob, kteréž platily vstupné. A to bylo ve velké bohaté Americe, která čítá přes 70,000,000 obyvatelů. V malitkové rolné vlasti naší, v nepatrných Čechách, dosáhla návštěva platících osob přes 3,000,000 ve výstavě národopisné, ale díky opatrnosti vědeckých, nedověděl se svět ani o tom.

ROZDÍL MEZI REPUBLIKÁNY A DEMOKRATY jest viděti nejlépe v nynějším kongresu. Republikánská sněmovna vyhověla během 48 hodin přání presidentovu a přijala předlohu číselně k úlevě tiskové vládní. Oj té doby uplynuly dva týdny a senát, v kterém demokraté s populisty mají většinu, nepřiblížil se ani o pět rozřešení otázky. Jest pouze jen jediná strana ve Spojených Státech, která ví jak vládnouti a to jest strana republikánská.

PRESIDENT CLEVELAND ZASLAL senatoru Caffery z Louisiany dopis, v němž popírá, že by co bylo pravda na všeobecně panující pověsti, že vyjednává vláda se syndikátem Newyorských bankéřů o koupi úpisů vládních, jež vydati hodlá. To prý vláda nikdy učiniti nehodlala, nýbrž měla vždy v úmyslu od samého počátku, když vzniklo přesvědčení, že musí nové úpisy vydány býti, nabídnouti je obecnstvu přímo a ne bankám. Když to praví, musíme to ovšem věřit, až bylo mnoho známek podezřelých, o kteréž se pověst ona opírala, tak že se až předmětem jednání v kongresu stala.

NYNÍ VYCHÁZÍ NA JEVO, JAKÝ ÚDEL měl vpád dra. Jamesona do Transvaalu. Měl totiž vzbuditi povstání, revoluci, proti vládě. Očekáváno, že jakmile Jameson brannou mocí vpadne do Transvaalu, povstanou přistěhovalci a svrhnou vládu. Plán ten se nezdařil různým zakročením presidenta Kruegera, vládní vojsko potřebovalo vetřelce dříve, než nespokojení v zemi přistěhovalci všeobecně povstání způsobiti mohli. V Johannesburgu sice učinili pokus, ale vidouce porážku Jamesona, zanechali toho. Že se to vše dělo bez vědomí vlády anglické, to uvěř jen ten, kdo nezná prohnání její politikáře.

ZLATÉ DEMOKRATICKE ČASY! MEZI našimi starými čtenáři jsou mnozi, kteří zde byli před válkou, za tehdejší vlády demokratické a ti při čtení dopisu p. Hrdličky v dnešním čísle dojista se upamatují na ty zlaté demokratické časy, které před rokem 1860 bývaly, kdy vše bylo laciné, totiž co rolník prodával, — a jestli to všebe prodati mohl, tedy musil se spokojit, když dostal za své plodiny na výměnu zboží. S demokratickou vládou více se opět staré zlaté demokratické časy, — dělání dluhu vládou, láce všeho co rolník prodaji má a výměna zboží! Snad ti, kteří věřili časopisům nesvědomitým domnívali se, že nynější demokracie je nějaká nová demokracie, seznaří již, že je to pořáde ta samá stará a stejná.

UTAH JEST JIŽ OTTYRICÁTYM PÁTÝM státem Unie. Když ústava spolková přijata, bylo pouze jen 13 států a Vermont byl prvním státem, kterýž na to přijal. Kentucky následovalo r. 1793, Tennessee r. 1796, Ohio r. 1803, Louisiana r. 1812 a ostatní státy na to rychle za sebou. Utah jest třináctým státem připaktným od roku 1850. Oregon přijat totiž r. 1859, načež následoval Kansas r. 1861, West Virginia r. 1863, Nevada r. 1864, Nebraska r. 1867, Colorado r. 1876, North Dakota, South Dakota, Montana a Washington r. 1889. Idaho a Wyoming r. 1890 a nyní Utah.

V AMERICE PRŮ JE SVOBODA A každý jest bezpečen svou osobou a majetkem a nikdo, ani úředník, ani policista, nesmí vedrati se do přibytku občana bez náležitého dovolení. To platí v celé Americe, vyjma tam kde jsou A. P. A-isté v mocti, neboť nikde jinde by se neodvážili k tomu co učinila policie naše minulý týden, kdy násilím vedrali se do katolické fary a do katolického kostela, hledajíce tam uprelého darebáka Pat Forda. Dospěli jsme již tak daleko že pro každého platí zákon, jen ne pro katolíka? Jak dlouho to bude trvat než dojde podobně na jinak smýšlejší? A to se jmenuje rovné právo?

KUBANCI ZAROUČÍ SI PLNOU SVOBODU, neboť vycedili pro ni dosti již krve své. Až počtem nepatrně, bez potřeb válečných, a bez peněz, přec nadšení jsou vlastencectvím a chabrostí, a milerádi opouští domovy své a vše co drahým jim bylo, aby rebelů sobě spříteli dali, aby snaželi bláh a všemožně obtížili, aby vydávali životy své v šanc a po případě i do vězení neb na popraviště vstupovali. Zápas jejich 1868 až 1878 byl v pravdě heroickým a vše nasvědčuje tomu, že nynější jejich hnuf bude korunován zdárným výsledkem. Kuba dosud byla Španělskem utlačována a vysávána, pokrok její za držován a lid v porobě udržován, kdežto pod blahodárnými účinky svobody zajisté zkvětati bude.

ANGLIE MÁ PRAVIDELNÝ 'RECEPT', jtmě při šíření území svého, jak se podobá, se řídí. Zníť následovně: "Pošli anglické vystěhovalce do vyhlednutého území, pakli že země ta, jsouc příliš slabou, zabráni půdy se nevzpírá, prohlás území ono za půdu anglickou a odmítni každé vyjednávání dále, na tom základě, že zabráni již provedeno jest a nemůže se připustiti, aby poddání angličtí před pravomocnost vlády tak slabé přišli; pakli že by osadníkům se strany vlády jakékoliv překážky učiněny byly, prohlás, že způsobena anglické sebeúčtě urážka tak velká, že ani arbitrac odčiněna býti nemůže, zádej velké odškodné, zabranou půdu si ponechej a zaber ji ještě více co záruku, že požadované odškodné, raději vyšší než nižší, zapláceno bude; v každém případě ale nikdy toho, co jednou již zabráno, se nevzdávej."

PŘÍTEL LIDU A "PÁNIMÁMA" SVORnost se svým přívěskem broučí stále ještě své jako poleno tupé vtýpy o Omaha a hlásají, jaké vlastizrády, jakého nevlastencectví se dopustili Omahažané, že byli lhostejnými ku Vrázovi. Ve své horlivosti ani nepozorují, jak svrchovaně směšnými se dělají svým jednáním. Jest-li pantátovi příteli a "panímáme" Svornosti jest přednáška Vrázova vrcholem a trestí vlastencectví, dobrá, my se s nimi o to přiti nebudeme. Každý chápe vše tak jak může a umí. Co se nás týče, my gratulujem 'panímámé a pantátovi, že spasilí vlast, že vyko-nali vlastencecký skutek, z něhož vlast mti bude po vše věky budoucí prospěch nevyvažitelný a vlastencecký jejich čin bude v zlaté knize zásluh zaznamenán písmem: nezasmatelným. To si však vyprosíme, aby neočeká-

vali, že každý musí kýchati, když oni si šlopuou.

KDYŽ OMAHA SPÁCHALA VLASTIZradu tím, že nepřipravila přednášku pro Vráze, mohla by nám panímáma Svornosti, aneb přítel Lidu pověditi, kde, kdy a jak spasil pan Vráze vlast, aneb jaké velké zásluhy o ni má. My skroušeně doznáváme, že jsme nikde nečetli rejstřík jeho vlastenceckých zásluh, že jsme nikde neviděli seznam oněch bohatých sbírek, jež věnoval českému muzeu za svého čtrnáctiletého pšobení pro vlast v pušti-cích, ba že ani není nám znám do-podobas jeho životopis. Nechceme sice ubírat ani jediného stébla z jeho zásluh costovatelckých a bada-telských, však má-li Omaha býti neustálým terčem jalových vtípů ástipkářů a přístipkářů, pantátlků a 'panímamínek', pak snad nás pouč, kde to vlastencectví pana Vráze se skrývá a v čem je obsaženo, tak aby Omaha mohla seznať celou hloubku, výšku a šířku své vlastizrádnosti.

JEDEN MAJITEL ZLATODOLŮ PRŮ SE vyjádřil, že jsou pohotově přispěti vládě v její nesnázech a celý výtěžek dolů poskytnouti jí na výměnu za stříbro. To jsou raoty! Tak jako by až posud nebyli podobně činili! Co pak dělali a tím zlatem co se z útrobu země vydobývalo? Snad si jej nasolili, aby se jim nezkažilo? V pravidla takměť bez výminky co v tavíroch z rudy vytváveno, buď šlo do mincoven k ražení a vydány za ně buď zlaté certifikáty neb pokladní noty, aneb zeleňáky, aneb v celých cihlách vyzávezo se nerušené ze země ven. A celý ten výtěžek zlatodolů obnášl sotva tolik, co obnášejí schodky každoroční mezi příjmem a výdáním za blahoslašené vlády demokratické. Co jest potřeba nevy-hnutelně, jest zmenšení přívozu a rozhojnění vývozu. Když ze sudu utká, nehledá se díra kudy přilévati, aby sud plným zůstal, nýbrž musí se naleznouti štěrbinu, kudy ubíhá a ta ucpati. To jest ta jediná pravá, jistá a bezpečná cesta.

V asijském Turecku panuje stále mocný kvas. Turecká vláda má tu ne-změrnou výhodu, že může učiti zimního času k p tlačování velkému tohoto hnufi. V Arménsku samém pomáhá jí v tom zimní počasí. Jižněji, v Kilikii a na Tauru, opětují se nepokoje a vraždy denně. Turecké stížnosti na ukrutnosti arménskú osvětluje nejlépe zpráva, že zavraž-dění tu byli čtyři Františkáni. Ostali-li na živu, jest to tím, že v Zejtunsku našli ochrany, rozumí se před Turky. Za to chystá se Turecko zničiti jedinou pevnou hradbou svobody a lidskosti, která po věky proti návalům osmanským se tu udržela: Zejtunsko. Proti Zejtunským soustřeďuje značnější moc, aby je povatila jako povstalce. Zakročením velmocí a opravy turecké mají tedy opačný na ten čas účinek, ne zlepšení ale zhoršení stavu obyvatelstva. Sama Anglie ochabuje. Vévodovi z Westminsteru na vyzvání, aby konečně učinil přítřz ukrutnostem v Armén-sku, odvětil lord Salisbury: Ačkoliv veřejné mínění v Anglii jest pobouřeno, přece na evropské pevnině nepanuje tak pronikavé hnufi a bylo by se co obávatí, že Anglie ostane osamocena, kdyby učinila další pokusy a nátlak na Turecko.

Bosenská deputace, jenž v říjnu odebrala se do Vídně, aby čísaři přednesla stesky obyvatelstva okupovaných zemí na Kallayovu vládu, vrátila se nedávno domů. O slyšení, jak oznamuje "Srbobran", ani neprosila, když byl Kallay slibil, že bude četřiti národní samosprávy v církví i škole.

Tímto ochotně dosvědčují, že účinkem dr. Augusta Kšaigna ham-burských kapek byla nezázivnost a choroba mělo žaludku vyléčena. — Herman Ritter, 14. W. Merrimoc ul., Manchester, N. H.